

ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

PARTICULAR

trivissis quatre nits el Sr. Martí, re-
cordant-li el meu assumpte, no pot
esment, com és natural, dels meus des-
pes. Dixis ell, al seu retorn, ~~no~~ hova-
ria la seva carta, es recordaria de mi
i dimecres podria donar-me una
bona notícia. ¿Que't sembla? De tot
modo és el que tinguis per més conve-
nient.

Espero vindre al plaer de donar-
te unes bones notícies i agrair-te
tot el que has fet i facis encara per mi,
tot molt caludes de la dona i filla, que
faràs calentes a la Xantifa, i dispera
del teu recongut amic

Jordi

Barcelona 11/3/27

Amic Fiol:

Tal com vaig dir-te en la meua
anterior, dimarts passat, vinga arribat d'
ahir, tenia d'avisar-me amb el Sr. Martí.
Infortunatament vaig acudir a la cita, però
ell no va acudir al Fiol en tota la tar-
da. Ahir, dimecres, vaig anar altra volta
al lloc de reunió, essent més assortat, doncs
vaig poder succeir amb ell. Va rebre-m
molt bé; digué que s'havia ocupat de mi;
que m'havia parlat amb D. Joaquim i
que aquest s'havia interessat moltíssim
de la meua situació; i que havia dit que
qualsem tenia de fer-se per mi. El Sr. Mar-
ti m'esperança molt, dient-me que no
tenés res i que un càrrec o altre et donés

donaria en la nova societat, ara
creada, de la qual ell havia sigut no-
menat Administrador General. Digué
que altre matèria tenia una reunió
amb el Cossell i que tal volta es resol-
dria favorablement el meu afer i que
avui, dijous, a 2/4 de quatre de la tarda,
sens falta, passés novament a veure el

Cassó dir-te que no hi mancava
pas a la vida, com no hi ha mancava
tampoc el Sr. Martí, el qual, en veure-m,
m'ha semblat que feia un gest de
disgust (tal volta amb manies), com si
de moment es recordés d'una cosa obli-
dada. M'ha rebut, així sí, amb tota am-
abilitat, però al revés del que altre m'ha-
via dit, m'ha manifestat que no hi
havia sigut possible refusar-se de mi
i que com demà havia de marxar a

fora, allí on estingia la seva família,
i no tornaria fins dimarts al vespre,
que jo dimenres, dia 17, passés novament
pel Tivoli, a l'hora acostumada, per veu-
re si em pot dir alguna cosa que m'
interessés.

Les coses estan, doncs, així. Ara tinc
d'esperar sis dies d'incertitud, que
naturalment no son res, però que en
l'estat inquiet en qu'em trobo, son
molt per mi.

Jo crec que en darrir farà per mi
tot el que li sigui possible, però davant
de la molta consciència que té, tinc
que té sentit un gros compromís i que jo
quedi eliminat. Tal volta això em tene-
res impudades, mes en tinc por, que vols
que t' digui.

Jo, salvant sempre el teu bon criteri,
crec que no estaria de més que tu

